

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

ตามที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้จัดเชิญชวนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ที่กระทรวงฯ ได้พิจารณาทบทวนแล้ว โดยมีการเชิญผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็น กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ในระหว่างวันที่ ๒๔ - ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ และผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th ซึ่งเปิดรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ phattarapong.l@mdes.go.th เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๑ เรื่อง แนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น

บัดนี้ ได้ครบกำหนดระยะเวลาการเปิดรับฟังความคิดเห็นแล้ว จึงขอสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนี้

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้จัดการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยมีวิธีการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

๑.๑ การรับฟังความคิดเห็นโดยการจัดประชุมสัมมนารับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

กระทรวงฯ ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นเป็นการทั่วไป เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ณ โรงแรม เอทัส ลุมพินี (Aetas Lumpini) ถนนพระราม ๔ กรุงเทพมหานคร

๑.๒ การรับฟังความคิดเห็นโดยการจัดประชุมเพื่อปรึกษาหารือกลุ่มย่อย (Focus Group) ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาสังคม ที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงฯ ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านการประชุมเพื่อปรึกษาหารือกลุ่มย่อย (Focus Group) ร่วมกับผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง ในระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุม ๘๐๒ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

๑.๓ การรับฟังความคิดเห็นโดยการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

กระทรวงฯ ได้จัดให้มีการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยเชิญตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นในระหว่างวันที่ ๒๔ - ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม MDES กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

๑.๔ การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th

กระทรวงฯ ได้จัดการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ phattarapong.l@mdes.go.th

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

กระทรวงฯ ได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. จากผู้มีส่วนได้เสียจากภาคส่วนต่างๆ จำนวน ๔ ครั้ง ดังนี้

๒.๑ ครั้งที่ ๑ การประชุมสัมมนาฯ รับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. ณ โรงแรมเอทัส ลุมพินี (Aetas Lumpini) ถนนพระราม ๔ กรุงเทพมหานคร

๒.๒ ครั้งที่ ๒ การประชุมเพื่อปรึกษาหารือกลุ่มย่อย (Focus Group) ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการและภาคประชาชน ในระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุม ๘๐๒ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

๒.๓ ครั้งที่ ๓ การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ร่วมกับผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนภายในประเทศ ภาคเอกชนต่างประเทศ ภาควิชาการ และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง ในระหว่างวันที่ ๒๔ - ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม MDES กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

๒.๔ ครั้งที่ ๔ การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

๓. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ การรับฟังความคิดเห็นโดยการจัดประชุมสัมมนาฯ รับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. ณ โรงแรมเอทัส ลุมพินี (Aetas Lumpini) ถนนพระราม ๔ กรุงเทพมหานคร โดยกระทรวงฯ ได้เปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเป็นการทั่วไป ซึ่งมีผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชน เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นจำนวน ๑๕๐ คน

๓.๒ การรับฟังความคิดเห็นโดยการจัดประชุมเพื่อปรึกษาหารือกลุ่มย่อย (Focus Group) ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาสังคม ที่เกี่ยวข้อง ในระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุม ๘๐๒ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยกระทรวงฯ

ได้เชิญผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็น ซึ่งมีผู้แทนจากภาคส่วนต่างๆ เข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็น รวมทั้งสามวัน จำนวน ๗๐ คน

๓.๓ การรับฟังความคิดเห็นโดยการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยเชิญตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นในระหว่างวันที่ ๒๔ - ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม MDES กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีผู้แทนจากภาคส่วนต่างๆ เข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็น รวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๒๐ คน

๓.๔ การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th กระทรวงฯ ได้จัดการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยมีผู้สนใจเข้าชมจำนวน ๖,๑๕๒ ครั้ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑)

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

๔.๑ การประชุมสัมมนาฯ รับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. ณ โรงแรมเอทิส ลุมพินี (Aetas Lumpini) ถนนพระราม ๔ กรุงเทพมหานคร กระทรวงฯ ได้นำร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ซึ่งผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว เรื่องเสร็จที่ ๑๑๓๕/๒๕๕๘ เข้ารับฟังความคิดเห็น ซึ่งมีความเห็นในประเด็นต่างๆ สรุปได้ ดังนี้

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	การดำเนินการ
๑	หลักการของร่างพระราชบัญญัติ	ทุกภาคส่วนมีความเห็นตรงกันว่าประเทศไทยควรมีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๒	มาตรา ๒ ระยะเวลาบังคับใช้	ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับถัดจากวันประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งภาคเอกชน เห็นว่า ระยะเวลาดังกล่าวสั้นเกินไป เนื่องจากหากพระราชบัญญัตินี้ผลใช้บังคับ ภาคเอกชนซึ่งเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามนิยามของพระราชบัญญัตินี้ต้องดำเนินการจัดเตรียมการหลายด้าน เช่น	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	การดำเนินการ
		การจัดซื้ออุปกรณ์จัดเก็บข้อมูล การประชาสัมพันธ์ให้ลูกค้ารับทราบสิทธิต่างๆ ซึ่งไม่สามารถเตรียมการได้ทัน จึงเห็นควรขยายระยะเวลาการมีผลใช้บังคับออกไปเป็น ๑ ปี หรือ ๒	
๓	มาตรา ๕ บทนิยาม	<p>๑) นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” ซึ่งหมายความว่า “ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงการระบุเฉพาะชื่อ ตำแหน่ง สถานที่ทำงาน หรือที่อยู่ทางธุรกิจ และข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรม โดยเฉพาะ” อาจยังไม่ชัดเจนว่าครอบคลุมถึงข้อมูลใดบ้าง</p> <p>๒) นิยามคำว่า “ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” ซึ่งหมายความว่า “บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล” นั้น อาจยังไม่ชัดเจนว่าครอบคลุมถึงบุคคลภายนอกที่ได้ดำเนินการคำสั่งของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลด้วยหรือไม่</p> <p>จึงเสนอให้ปรับแก้ไขนิยามดังกล่าวให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น</p>	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมา ประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๔	มาตรา ๗ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	สัดส่วนของคณะกรรมการมาจากผู้แทนภาครัฐและภาคเอกชนไม่สมดุลกัน จึงเห็นควรให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีองค์ประกอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสมและมีจำนวนมากกว่านี้ เช่น ด้านตลาดทุน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นต้น	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมา ประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๕	มาตรา ๑๖ หน่วยงานที่กำกับดูแล	เนื่องจากลักษณะงานด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนั้น เป็นงานด้านการคุ้มครองสิทธิของประชาชน จึงไม่ควรให้สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ ซึ่ง	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมา ประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่าง

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	การดำเนินการ
		เป็นหน่วยงานที่อาจต้องใช้อำนาจหน้าที่บางอย่างที่กระทบสิทธิเสรีภาพของประชาชนมารับผิดชอบงานด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๖	มาตรา ๑๗ หลักความยินยอม	ควรกำหนดวิธีการในการขอความยินยอม และการถอนความยินยอมให้ชัดเจน ทั้งนี้ ควรเพิ่มเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิเจ้าของข้อมูลในการถอนความยินยอม เนื่องจากหากให้สิทธิถอนความยินยอมได้โดยง่ายจะกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติยังไม่ชัดเจนในขอบเขตการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล กล่าวคือ ต้องการให้มีความชัดเจนในการจัดเก็บและใช้งานข้อมูลเท่าที่จำเป็นจริงๆ ยกตัวอย่างกรณีมีบางแอปพลิเคชัน ไม่เปิดทางเลือกให้แก่ลูกค้าในการใช้งาน โดยบังคับให้ต้องยินยอมให้ข้อมูล ไม่เช่นนั้นจะไม่สามารถใช้งานแอปพลิเคชันนั้นได้ จึงอยากให้ลูกค้าสามารถใช้งานได้ โดยไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๗	มาตรา ๒๑ ข้อยกเว้นการขอความยินยอม	ข้อยกเว้นการขอความยินยอมในการเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งกำหนดไว้เพียง ๔ เรื่อง นั้น คร่งครัดเกินไป ซึ่งทำให้กระทบต่อการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน จึงควรเพิ่มเติมข้อยกเว้นเพื่อให้เอกชนสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๘	มาตรา ๒๘ สิทธิของเจ้าของข้อมูล	การกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด นั้น อาจเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอาจไม่ได้ติดต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตลอดเวลา จึงอาจไม่สามารถปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันได้	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	การดำเนินการ
๙	มาตรา ๔๑ อำนาจพนักงาน เจ้าหน้าที่	การกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ใดเกี่ยวกับการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งสามารถยึด आयัด เอกสารหลักฐานต่างๆ ได้นั้น เป็นการให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่มากเกินไป จึงเสนอให้ศาลตรวจสอบการใช้ อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ ข้อเสนอแนะดังกล่าวมา ประกอบการพิจารณา ปรับปรุงแก้ไขร่าง พระราชบัญญัติคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๑๐	มาตรา ๔๓ - ๔๙ บทกำหนดโทษ	บทกำหนดทางอาญาสำหรับ บางฐานความผิดรุนแรงเกินไป จึงเห็นควร ปรับแก้ไขให้เหมาะสม	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ ข้อเสนอแนะดังกล่าวมา ประกอบการพิจารณา ปรับปรุงแก้ไขร่าง พระราชบัญญัติคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.
๑๑	มาตรา ๕๓ บทเฉพาะกาล	เห็นควรเสนอให้ผู้ควบคุมข้อมูล ส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมไว้ ก่อนวันที่กฎหมายมีผลบังคับใช้ต่อไปได้ โดยไม่ต้องขอความยินยอมใหม่	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ ข้อเสนอแนะดังกล่าวมา ประกอบการพิจารณา ปรับปรุงแก้ไขร่าง พระราชบัญญัติคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

๔.๒ ภายหลังจากรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑ แล้ว กระทรวงฯ ได้มีการปรับแก้ไข ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. และได้มีการจัดประชุมเพื่อปรึกษาหารือกลุ่มย่อย (Focus Group) ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาสังคม ที่เกี่ยวข้อง ในระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุม ๘๐๒ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีความเห็นในประเด็นต่างๆ สรุปได้ ดังนี้

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๑	มาตรา ๒ ระยะเวลาบังคับใช้	ภาคเอกชน เห็นว่า ตามร่าง พระราชบัญญัติฯ ที่กระทรวงฯ ปรับแก้ไข โดยขยายระยะเวลาบังคับใช้จากเดิม ๑๘๐ วัน เป็น ๒๔๐ วัน นั้น ยังไม่เพียงพอ เนื่องจากกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างอุปกรณ์ เก็บข้อมูลต้องใช้ระยะเวลาอย่างน้อย	เนื่องจากหลักการ ของกฎหมายนี้เป็นเรื่องการ คุ้มครองสิทธิของประชาชน จึงควรเร่งดำเนินการให้มีผล ใช้บังคับโดยเร็ว

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>ในการดำเนินการประมาณ ๖ - ๙ เดือน นอกจากนี้ ระยะเวลาดังกล่าวอาจต้องพิจารณาควบคู่กับบทเฉพาะกาลเรื่องการดำเนินเกี่ยวกับข้อมูลเก่าด้วยว่าจะต้องดำเนินการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลใหม่ทั้งหมดหรือไม่ เพราะหากต้องขอความยินยอมให้ทั้งหมด ระยะเวลาเพียง ๒๔๐ วันไม่เพียงพอ ทั้งนี้ ในต่างประเทศ เช่น สิงคโปร์ มีการกำหนดระยะเวลาการบังคับใช้ไว้ถึง ๒ ปี จึงเห็นควรขยายระยะเวลาบังคับใช้ออกไปเป็น ๑ หรือ ๒ ปี</p> <p>หน่วยงานภาครัฐ ภาควิชาการ และภาคประชาชน เห็นว่า หลักการของกฎหมายเป็นเรื่องการคุ้มครองสิทธิของประชาชน จึงควรเร่งดำเนินการให้มีผลใช้บังคับโดยเร็ว ระยะเวลา ๒๔๐ วัน เป็นระยะเวลาที่เหมาะสม ภาคเอกชนสามารถใช้ในการเตรียมการได้ทัน</p>	
๒	มาตรา ๕ นิยาม “ข้อมูลส่วนบุคคล”	<p>เนื่องจากข้อมูลคนตายและข้อมูลทางธุรกิจ ถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” จึงควรกำหนดให้ครอบคลุมข้อมูลทั้งสองประเภทด้วย โดยนิยามควรเขียนเป็นหลักทั่วไป และหากต้องการยกเว้นข้อมูลดังกล่าวในเรื่องใด ก็ควรไปกำหนดไว้ในเรื่องนั้นเป็นการเฉพาะ เช่น กำหนดให้ข้อมูลคนตายอยู่ในนิยามข้อมูลส่วนบุคคล แต่ไปกำหนดยกเว้นเรื่องการเก็บรวบรวมข้อมูลคนตายสามารถทำได้โดยไม่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เป็นต้น</p>	๑) เนื่องจากหลักการตามร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้น หากกำหนดนิยามข้อมูลส่วนบุคคลให้ครอบคลุมถึงข้อมูลคนตายอาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากไม่มีบุคคลผู้ที่จะขอความยินยอมได้ ทั้งนี้ ในต่างประเทศบางประเทศก็ไม่ได้นิยามคำว่า

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			<p>ข้อมูลส่วนบุคคลให้ครอบคลุมถึงข้อมูลคนตาย</p> <p>๒) ข้อมูลทางธุรกิจเป็นข้อมูลที่เปิดเผยอยู่แล้ว หากกำหนดนิยามให้ครอบคลุมถึงข้อมูลดังกล่าวด้วย อาจเป็นการสร้างความยุ่งยากในการปฏิบัติ</p>
๓	มาตรา ๕ นิยาม “ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล”	<p>ทุกภาคส่วนเห็นด้วยตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่กระทรวงฯ ปรับแก้ไข โดยเพิ่มนิยามคำว่า “ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล” เนื่องจาก โดยทั่วไปแล้วควรผู้ควบคุมข้อมูลจะจ้างเอกชนรายอื่น (Outsource) เพื่อประมวลผลข้อมูลให้ จึงควรแยกหน้าที่ ความรับผิดชอบของบุคคลทั้งสองให้ชัดเจน ซึ่งหลักการดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการของต่างประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม นิยามดังกล่าวซึ่งใช้คำว่า “... ดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล...” อาจจะเกิดปัญหาการตีความ เช่น หน้าที่ของ Outsource ที่ไม่ได้ประมวลผลข้อมูล เพียงแต่นำข้อมูลไปทำตามคำสั่ง เช่น ธนาคาร สั่งให้ A พิมพ์บัตรเครดิต ตรงนี้ A จะถือเป็นผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่ และกรณีตลาดทุนกับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือรับต่อการเก็บรวบรวม และกรณีผู้ให้บริการมือถือ จะมี retail ที่ต้องส่งต่อข้อมูล และการว่าจ้าง sub ในการติดตั้งโทรศัพท์ เป็นต้น</p>	<p>กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.</p>
๔	มาตรา ๑๗ หลักความยินยอม	<p>๑) ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่กระทรวงฯ ปรับแก้ไขโดยกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถขอความยินยอมด้วยวิธีอื่นได้ หากมีเหตุอันควร มีประเด็นคำว่า เหตุอันควร อาจมี</p>	<p>กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่าง</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>ปัญหาการตีความได้ จึงเสนอปรับปรุงถ้อยคำให้ชัดเจนขึ้น</p> <p>๒) ในเรื่องการถอนความยินยอมซึ่งกำหนดให้ “เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะถอนความยินยอมเสียเมื่อใดก็ได้ เว้นแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมโดยกฎหมายหรือสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล” นั้น ขอความชัดเจนกับคำว่า สัญญาที่ให้ประโยชน์กับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลคืออะไร</p>	<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.</p>
๕	<p>มาตรา ๒๑ ข้อยกเว้นหลักความยินยอม</p>	<p>ตามร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๒๑ ซึ่งกำหนดห้ามผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่ “(๑) เพื่อประโยชน์ที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยหรือสถิติและได้เก็บข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการนั้นไว้เป็นความลับ” นั้น ขอให้พิจารณาว่าหากเป็นการนำข้อมูลมาทำการศึกษาแล้วต้องเก็บรักษาไว้เป็นความลับ คำว่า ความลับ จะทำให้เกิดปัญหาว่า การศึกษานั้นจะไม่สามารถเอามาใช้งานได้</p>	<p>กร ณี ต า ม ร ำ ร ำ ง พระราชบัญญัติฯ มาตรา ๒๑ (๑) นั้น เป็นการกำหนดข้อยกเว้นให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยไม่ต้องขอความยินยอมเพื่อศึกษาวิจัยหรือสถิติ ซึ่งผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเผยแพร่ผลการศึกษาวิจัยหรือสถิติได้ แต่ในส่วนข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจะต้องเก็บข้อมูลส่วนบุคคลไว้เป็นความลับ ทั้งนี้ หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลประสงค์จะเผยแพร่ผลการศึกษาวิจัยหรือสถิติซึ่งปรากฏข้อมูลส่วนบุคคลก็สามารถขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้</p>
๖	<p>มาตรา ๔๔/๑ ความรับผิดของผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<p>เนื่องจากสิทธิและหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปตามสัญญา หากมีกรณีความเสียหายเกิดขึ้น ควรเป็นความรับผิดชอบ</p>	<p>แม้ว่าสิทธิและหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปตามสัญญา แต่หากผู้ประมวลผล</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		ผิดทางสัญญา ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลไม่ควรต้องรับผิดทางอาญาด้วย	ข้อมูลส่วนบุคคลกระทำการฝ่าฝืนหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบก็ควรได้รับโทษด้วย นอกจากนี้การกำหนดโทษอาญาเป็นการป้องปรามไม่ให้ผู้กระทำความผิดตามทฤษฎีการลงโทษเพื่อข่มขู่ยิ่ง
๗	มาตรา ๕๓ บทเฉพาะกาล	บทเฉพาะกาลเกี่ยวกับข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติมีผลบังคับใช้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่กระทรวงฯ เสนอ โดยกำหนดเป็นหลักการให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้แต่การดำเนินการดังกล่าวต้องไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัตินี้ ไม่ชัดเจนว่า โดยสรุปแล้วผู้ควบคุมจะต้องขอความยินยอมใหม่ทั้งหมดหรือไม่	กระทรวงฯ ได้รับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

๔.๓ ภายหลังจากรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ แล้ว กระทรวงฯ ได้ดำเนินการปรับแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. และได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นโดยการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. โดยเชิญตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นในระหว่างวันที่ ๒๔ - ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม MDES กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีผู้แทนจากภาคส่วนต่างๆ เข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๒๐ คน และเปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.mdes.go.th และ www.lawamendment.go.th ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยมีผู้สนใจเข้าชมจำนวน ๖,๑๕๒ ครั้ง และผู้ดาวน์โหลดไฟล์ร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๓๖๙ ครั้ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑) ซึ่งมีความเห็นในประเด็นต่างๆ สรุปได้ ดังนี้

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
๑	หลักการของร่างพระราชบัญญัติ	จากการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาค	เนื่องจากปัจจุบันมีการล่อลวงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคล

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>ประชาชนทั้งที่มีการจัดรับฟังความคิดเห็น และการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ ที่ผ่านมา ผู้เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นว่าประเทศไทยควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>อย่างไรก็ตาม มีภาคเอกชน บางส่วนที่แสดงความเห็นผ่านช่องทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งไม่สนับสนุนให้มีกฎหมายฉบับนี้ โดยมีเหตุผลดังนี้</p> <p>๑) เนื่องจากปัจจุบันอุตสาหกรรมบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐ คือ สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวได้มีเกณฑ์กำกับดูแลคุ้มครองสิทธิข้อมูลส่วนบุคคลอยู่แล้ว ดังนั้น การออกกฎหมายดังกล่าว โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพิ่มเติม จึงอาจทำให้เกิดความซ้ำซ้อน (ทั้งสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. และคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล) ซึ่งต่างมีอำนาจในการสั่งการต่อบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม และจะกระทบอุตสาหกรรมในภาพรวมในเรื่องค่าใช้จ่ายที่ต้องลงทุนเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว จึงเห็นควรว่า หากประสงค์จะเปลี่ยนแปลง แก้ไข เพิ่มเติม มาตรการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิ หน้าที่ที่เกี่ยวข้อง กระทบวงๆ ควรประสานงานให้หน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลดังกล่าวเป็นผู้ดำเนินการแทนเพื่อลดความซ้ำซ้อนของอำนาจองค์กรหน่วยงานของรัฐ</p> <p>๒) ปัจจุบันมีร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ Financial Technology (Fin Tech) เช่น พ.ร.บ ข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ หรือ เรื่องของ</p>	<p>เป็นจำนวนมากจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ทำให้การเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นการล่วงละเมิดดังกล่าว สามารถทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว รวมทั้งก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างแพร่หลาย แม้ว่าจะได้มีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในบางเรื่อง แต่ก็ยังไม่มีหลักเกณฑ์ กลไก หรือ มาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไปขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		Platform ซึ่งได้รวมหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว ร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอาจมาในภายหลังจึงอาจมีเนื้อหาที่ขัดหรือแย้งกับร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ Fin Tech ได้ เพราะฉะนั้น การออกร่างกฎหมายดังกล่าวในภายหลัง จึงน่าจะส่งผลเสียต่อร่างกฎหมาย Fin Tech ฉบับอื่นๆ ได้มากกว่า	
๒	มาตรา ๒ ระยะเวลาบังคับใช้	เห็นด้วยกับระยะเวลาการมีผลใช้บังคับกฎหมายที่กระทรวงฯ ได้ปรับแก้ไข ซึ่งกำหนดให้ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในเรื่องคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	๑) การกำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจากต้องการให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอันได้แก่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม มีระยะเวลาในการเตรียมตัวและศึกษาหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากการปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอาจต้องมีการลงทุนในระบบฐานข้อมูลใหม่ รวมทั้งต้องสร้างความเข้าใจกับบุคลากรและสร้างองค์กรเพื่อรองรับ ๒) การกำหนดให้บทบัญญัติในเรื่องคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีผลบังคับใช้ทันทีเนื่องจากเพื่อให้มีคณะกรรมการและหน่วยงานเพื่อจัดเตรียมความพร้อมในการ

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			ดำเนินงาน รวมทั้งจัดทำกฎหมายลำดับรองต่างๆ ให้แล้วเสร็จก่อนกฎหมายมีผลบังคับใช้
๓	มาตรา ๓ การกำหนดให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้เพิ่มเติมแม้ว่าจะซ้ำกับกฎหมายอื่นๆ	การกำหนดให้นำบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัตินี้ไปใช้เพิ่มเติมจากกฎหมายเฉพาะในเรื่องนั้นๆ อาจขัดต่อวิธีการกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ เนื่องจากกรณีการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษบทหนักอยู่แล้ว จึงควรกำหนดเพิ่มเติมให้ชัดเจนว่า กรณีที่มีกฎหมายกำหนดโทษซ้ำซ้อน จะดำเนินการลงโทษตามกฎหมายใด และเมื่อรับโทษตามกฎหมายนั้นแล้วให้ถือว่าคดีนั้นเป็นอันเลิกกันด้วย ทั้งนี้ อาจเพิ่มเติมมาตรา ๓ (๑) โดยเพิ่มเติมในตอนท้ายว่า “เว้นแต่เมื่อปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามบทบัญญัติเฉพาะแล้ว มีการขัดกันแห่งข้อบังคับหรือบทลงโทษ ให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติเฉพาะ”	เนื่องจากตามบทบัญญัติในมาตรา ๓ (๑) กำหนดให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติมไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม ดังนั้น เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติ หากมีการฝ่าฝืนก็สมควรได้รับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย โดยหากมีการกระทำความผิดซึ่งมีโทษทางอาญาที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้ และในกฎหมายเฉพาะกรณียอมเป็นไปตามหลักการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ดังนั้น บทบัญญัติตามมาตรา ๓ จึงมีความเหมาะสมแล้ว
๔	มาตรา ๔ ข้อยกเว้นการใช้บังคับ	๑) กรณีตามมาตรา ๔ (๑) ควรกำหนดให้ครอบคลุมถึงผู้ที่กระทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งของบุคคล เช่น ลูกจ้าง ผู้รับจ้าง หรือผู้ให้บริการจัดเก็บด้วย ๒) ไม่ควรกำหนดให้กิจการใดได้รับข้อยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตาม	๑) โดยหลักการของมาตรา ๔ (๑) ต้องเป็นกรณีบุคคลธรรมดาที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตนของบุคคลนั้นเท่านั้น การเก็บข้อมูลส่วนบุคคลภายใต้คำสั่งของ

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		ร่างพระราชบัญญัติ ^{ซึ่ง} นี้ หากกิจการใดมีเหตุควรยกเว้นในเรื่องใด ก็เห็นควรไปกำหนดไว้ในมาตราเรื่องนั้นๆ เป็นการเฉพาะ	<p>บุคคลอื่น จึงต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้ ไม่สามารถกำหนดยกเว้นได้</p> <p>บทบัญญัติตามมาตรา ๔ (๑) จึงมีความเหมาะสมแล้ว</p> <p>๒) กิจการต่างๆ ที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติพระราชบัญญัตินี้ ตามที่ปรากฏในมาตรา ๔ นั้น เนื่องจากกิจการเหล่านั้นมีลักษณะเฉพาะ ซึ่งหากไม่มีการยกเว้นไว้อาจกระทบต่อการดำเนินกิจการนั้นๆ ได้ โดยกำหนดไว้เพียง ๕ กรณีเท่านั้น อย่างไรก็ตาม กระทรวงฯ จะความเห็น/ข้อเสนอแนะในเรื่องนี้ไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติให้มีความเหมาะสมอีกครั้ง</p>
๕	มาตรา ๕ บทนิยาม	<p>นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล”</p> <p>๑) ข้อมูลติดต่อทางธุรกิจ (Business Contact Information) อาจถือเป็นข้อมูลสาธารณะ หรือข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความคุ้มครองของกฎหมายนี้ โดยหน่วยงานอาจจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลติดต่อทางธุรกิจ ซึ่งอาจรวมถึงชื่อของพนักงานของตน ให้กับประชาชนผู้ใช้บริการหรือองค์กรบังคับใช้กฎหมายได้รับทราบ ดังนั้น จึงขอเสนอแก้ไขนิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” ดังนี้</p> <p>“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลติดต่อทางธุรกิจอันได้แก่</p>	<p>๑) เนื่องจากหลักการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้น หากกำหนดนิยามข้อมูลส่วนบุคคลให้ครอบคลุมถึงข้อมูลคนตาย อาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากไม่มีบุคคลผู้ที่จะขอความยินยอมได้ ทั้งนี้ ในต่างประเทศบางประเทศก็</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>ชื่อบุคคล ตำแหน่งงาน สถานที่ทำงาน หรือที่อยู่ทางธุรกิจ ที่บุคคลได้มอบให้กับองค์กรไว้เพื่อการติดต่อทางธุรกิจกับองค์กรนั้น โดยเฉพาะและไม่ได้ให้ไว้เพื่อประโยชน์ส่วนบุคคลของบุคคลนั้นเพียงอย่างเดียว”</p> <p>๒) ข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมควรได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกับบุคคลที่ยังมีชีวิต ทั้งนี้ หากมีเหตุจำเป็นที่สมควรยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมในเรื่องใดค่อยไปกำหนดในมาตราเรื่องอื่นๆ เป็นการเฉพาะ</p> <p>นิยามคำว่า “เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล” เห็นควรแก้ไขนิยาม ดังนี้ “เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หมายถึง บุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น” เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสิทธิเฉพาะบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ไม่สามารถให้บุคคลอื่นเป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลแทนได้ ประกอบกับการทำนิติกรรมโดยการให้ความยินยอมภายใต้พระราชบัญญัตินี้ ผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ และคนเสมือนไร้ความสามารถจะต้องทำตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อยู่แล้ว</p>	<p>ไม่ได้นิยามคำว่าข้อมูลส่วนบุคคลให้ครอบคลุมถึงข้อมูลคนตาย</p> <p>๒) ข้อมูลทางธุรกิจ เป็นข้อมูลที่เปิดเผยอยู่แล้ว หากกำหนดนิยามให้ครอบคลุมถึงข้อมูลดังกล่าวด้วย อาจเป็นการสร้างความยุ่งยากในการปฏิบัติ</p> <p>ดังนั้น บทบัญญัติตามมาตรา ๕ นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” จึงมีความเหมาะสมแล้ว</p> <p>เนื่องจากคำว่า เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลย่อมสามารถเข้าใจได้ในตัวเองแล้วว่าหมายถึงบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลของตน จึงไม่ได้บัญญัติความหมายไว้ แต่บัญญัติโดยใช้คำว่าให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้ไร้ความสามารถ เนื่องจากบุคคลเหล่านั้นไม่สามารถทำนิติกรรมเองได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดสิทธิตามกฎหมาย จึงต้องกำหนดนิยามให้ครอบคลุมถึงผู้มีอำนาจจัดการแทนด้วย</p> <p>ดังนั้น บทบัญญัติตามมาตรา ๕ นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” จึงมีความเหมาะสมแล้ว</p>
๖	มาตรา ๗ คณะกรรมการ	๑) เนื่องจากมีการเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูล	๑) เห็นด้วยกับความเห็น /ข้อเสนอแนะใน

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
	<p>คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<p>ส่วนบุคคลในการตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น จึงเห็นควรเพิ่มเติมองค์ประกอบซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย เช่น เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และอัยการสูงสุด เป็นต้น</p> <p>๒) เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีความเกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วน ทั้งประชาชน ภาครัฐ และภาคเอกชน และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคเอกชนในหลายมิติ จึงเห็นควรให้มีผู้แทนภาคเอกชนเข้าร่วมในคณะกรรมการฯ เพิ่มเติม ได้แก่ ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และผู้แทนสมาคมธนาคารไทย</p> <p>๓) ภาระงานของคณะกรรมการฯ และสำนักงานมีปริมาณมาก เนื่องจากครอบคลุมทุกกิจการและมีอำนาจหน้าที่จำนวนมาก หากทรัพยากรในการทำงานไม่เพียงพอ หรือมีขั้นตอนลำดับขั้นในการปฏิบัติงานที่ยุ่งยาก จะทำให้งานล่าช้ากระทบสิทธิผู้เกี่ยวข้องและเสียโอกาสทางธุรกิจได้ ดังนั้น เพื่อให้คณะกรรมการสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันการณ์ ควรกำหนดให้กรรมการทุกคนต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา หรืออย่างน้อยควรกำหนดให้ประธานกรรมการทำงานเต็มเวลา</p>	<p>เรื่องการปรับแก้ไขขององค์ประกอบของคณะกรรมการฯ จึงเห็นควรปรับแก้ไข มาตรา ๗ (๓) ดังนี้ “(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนแปดคน ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อัยการสูงสุด เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้แทนสมาคมธนาคารไทย”</p> <p>๒) เนื่องจากคณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่หลักในการออกนโยบายตรากฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้อง และกำกับดูแลในภาพรวม ในส่วนของอำนาจหน้าที่เรื่องอื่นๆ เช่น การวินิจฉัยปัญหา หรือการพิจารณาลงโทษทางปกครอง อาจมี เมื่อมีกรณีเกิดขึ้นเท่านั้น ซึ่งสามารถกำหนดนัดประชุมเป็นครั้งคราวได้ตามความเหมาะสม จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดให้กรรมการทำงานเต็มเวลา</p>
๗	<p>มาตรา ๑๑ การประชุม</p>	<p>มีข้อสังเกตว่า แม้ว่าสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเคยวินิจฉัยว่าการประชุมคณะกรรมการฯ และคณะอนุกรรมการต่างๆ โดยวิธีการอื่นสามารถกระทำได้ หากมีบทบัญญัติไว้</p>	<p>เนื่องจากตามมาตราดังกล่าวซึ่งกำหนดให้ การประชุมของคณะกรรมการฯ อาจกระทำได้โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือ</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		ชัดเจน แต่การจัดประชุมโดยวิธีการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีที่สามารถถ่ายทอดภาพและเสียงอย่างต่อเนื่อง อาจไม่เหมาะสมในบางกรณี เช่น การประชุมเรื่องที่เป็นความลับ ดังนั้นการจัดประชุมโดยวิธีดังกล่าวควรคำนึงถึงความเหมาะสมของเรื่องที่พิจารณาและตัวผู้เข้าร่วมประชุม นอกจากนี้ อาจมีปัญหาเกี่ยวกับการนับองค์ประชุมด้วย	วิธีการอื่นนั้น ซึ่งเป็นไปตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด โดยกระทรวงฯ จะรับข้อสังเกตดังกล่าวไปพิจารณา หากคณะกรรมการฯ ได้กำหนดวิธีการประชุมโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นในอนาคตต่อไป
๘	มาตรา ๑๓ อำนาจหน้าที่ คณะกรรมการ	<p>๑) ตามมาตรา ๑๓ (๕) อำนาจหน้าที่ในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ ควรข้อความต่อท้ายว่า “โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการส่ง หรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศ” เนื่องจากการกำหนดหลักเกณฑ์การส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศ ควร มี วัตถุประสงค์เพื่อการสนับสนุนมากกว่าที่จะเป็นกฎเกณฑ์เพื่อป้องกันการโอนข้อมูลไปยังต่างประเทศ</p> <p>๒) มาตรา ๑๓ (๕) อำนาจหน้าที่ในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ ควรเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบก่อน เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลย่อมมีความสำคัญ จึงเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ</p> <p>๓) เห็นควรให้ตัดอำนาจหน้าที่ตาม (๕) ออก เนื่องจากการกำหนดให้คณะกรรมการสามารถออกกฎและข้อกำหนดเพิ่มเติมจะทำให้เกิดความไม่ชัดเจนและมีกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญในตลาดสินค้าและบริการในแง่ของการส่งข้อมูลส่วนบุคคลข้ามพรมแดนในอนาคต ทั้งนี้ ควรกำหนดเป็นหลักการว่าหากผู้</p>	<p>๑) อำนาจหน้าที่ในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งแม้จะไม่มี การเพิ่มเติมถ้อยคำที่เสนอในการจัดทำประกาศดังกล่าว คณะกรรมการฯ ก็ต้องพิจารณาครอบคลุมถึงประเทศดังกล่าวด้วย บทบัญญัติตามมาตรา ๑๓ (๕) จึงมีความเหมาะสมแล้ว</p> <p>๒) เนื่องจากการส่งหรือโอนข้อมูลไปยังต่างประเทศนั้น มีมาตรฐาน ซึ่งเป็นสากลที่สามารถนำมาเทียบเคียงได้ ประกอบกับองค์ประกอบของคณะกรรมการ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งสามารถพิจารณาให้การออกประกาศมีความรอบคอบ เหมาะสมได้</p> <p>๓) แม้ว่าในเรื่องการส่งหรือโอนข้อมูลไปยัง</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลประสงค์จะโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปต่างประเทศต้องทำตามขั้นตอนต่างๆ ที่ครบถ้วนและต้องไม่กระทบต่อหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	ต่างประเทศนั้น มีมาตรฐาน ซึ่งเป็นสากลที่สามารถนำมาเทียบเคียงได้อยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ตาม อาจมีรายละเอียดบางประการซึ่งต้องมีการกำหนดเพิ่มเติม จึงต้องกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าว
๙	มาตรา ๑๖ การขอความยินยอม	๑) เห็นควรเพิ่มเติมหลักการขอความยินยอมโดยปริยาย (deemed or implied) ไว้ในมาตราดังกล่าวด้วย ๒) เห็นควรเพิ่มเติมหลักการให้การถอนความยินยอมไม่มีผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งได้กระทำโดยอาศัยความยินยอมก่อนการถอนความยินยอมนั้น และให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลยังคงเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อไปได้เพื่อวัตถุประสงค์ตามกฎหมายหรือตามสัญญา	๑) แม้ว่าตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะไม่ได้รับระบุไว้โดยชัดเจนว่าผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถขอความยินยอมโดยปริยายได้ แต่ก็ได้รับบัญญัติรองรับไว้แล้วว่า หากมีกรณีที่โดยสภาพไม่อาจขอความยินยอมด้วยวิธีการทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ก็อาจขอความยินยอมโดยวิธีการอื่นได้ ๒) โดยหลักการแล้วเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะถอนความยินยอมเสียเมื่อใดก็ได้ เว้นแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมโดยกฎหมายหรือสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้น หากมีข้อจำกัดสิทธิโดยกฎหมายหรือในระหว่างสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลยังมีผลใช้บังคับอยู่ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถถอนความยินยอมได้ แต่หากต่อมาภายหลังเมื่อ

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			<p>สิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบระหว่างคู่สัญญาหมดลงแล้ว เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลย่อมมีสิทธิถอนความยินยอม ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลย่อมไม่มีสิทธิเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลนั้นอีกต่อไป</p>
๑๐	<p>มาตรา ๒๐ ข้อยกเว้นความยินยอม</p>	<p>๑) เห็นควรเสนอปรับแก้ไขถ้อยคำ มาตรา ๒๐ (๔) ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า “(๔) เป็นการจำเป็นสำหรับการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือในการใช้อำนาจรัฐของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐภายใต้ของวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด”</p> <p>๒) เห็นควรเสนอปรับแก้ไขถ้อยคำ มาตรา ๒๐ (๕) ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า “(๕) เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ขัดต่อกฎหมาย สำหรับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือของบุคคลที่สาม เว้นแต่ประโยชน์ดังกล่าว...”</p> <p>๓) เห็นควรเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ (๘) “เป็นการปฏิบัติตามสัญญาที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคู่สัญญา และได้ให้ความยินยอมก่อนที่จะเข้าทำสัญญา”</p>	<p>เห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว โดยกระทรวงฯ จะรับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุงถ้อยคำในมาตราดังกล่าวให้มีความเหมาะสมต่อไป</p>
๑๑	<p>มาตรา ๒๑ การเก็บข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่น</p>	<p>ควรกำหนดมาตรา ๒๑ ให้อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๒๐ โดยหากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้รับการยกเว้นสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมแล้ว ถึงแม้จะเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งอื่นก็ไม่ต้องจำเป็นต้องแจ้งหรือได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลอีก</p>	<p>เนื่องจากกรณีตาม มาตรา ๒๐ นั้น เป็นกรณีข้อยกเว้นหลักความยินยอมซึ่งเป็นหลักการสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงควรกำหนดให้ใช้ได้เท่าที่จำเป็นไม่ควรนำมาใช้กับมาตรา ๒๑ ด้วย เพราะอาจกระทบต่อ</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			สิทธิของเจ้าของข้อมูลมากเกินไปจนสมควร
๑๒	มาตรา ๒๓	<p>๑) เห็นควรปรับแก้ไขถ้อยคำโดยเพิ่มวรรคท้ายของมาตรา ๒๓ ให้ชัดเจนขึ้น ดังนี้ “การส่งหรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ถือเป็นการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล”</p> <p>๒) เห็นควรเพิ่มเติมหลักการให้การใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต้องอยู่ภายใต้วัตถุประสงค์เดียวกันกับที่ได้เก็บรวบรวมมาเท่านั้น เพื่อป้องกันมิให้มีการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่จำกัด</p>	<p>๑) กรณีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น หากเป็นกรณีทั่วไปย่อมเข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา ๒๐ อยู่แล้ว จึงไม่ต้องบัญญัติเพิ่มเติม</p> <p>๒) ในการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมต้องแจ้งวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแล้ว จึงไม่ต้องบัญญัติเพิ่มเติม</p>
๑๓	มาตรา ๒๔ การส่งหรือโอนข้อมูลไปยังต่างประเทศ	<p>เห็นควรกำหนดข้อยกเว้นเพิ่มเติม ดังนี้</p> <p>(๑) กรณีประเทศผู้รับข้อมูลส่วนบุคคลมีกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเทียบเท่า หรือสูงกว่าที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนด</p> <p>(๒) กรณีผู้รับข้อมูลส่วนบุคคลมีมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเทียบเท่าหรือสูงกว่าที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนด และมาตรฐานดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว</p>	เห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว โดยกระทรวงฯ จะรับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขมาตรา ๒๔ โดยกำหนดเป็น หลักการทั่วไปว่า ประเทศที่ประเทศผู้รับข้อมูลส่วนบุคคลต้องมีมาตรฐานเพียงพอ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด
๑๔	มาตรา ๒๕	๑) เห็นควรปรับถ้อยคำตอนท้ายของมาตรา ๒๕ ให้ชัดเจนขึ้น โดยเพิ่มเป็นวรรคสอง ดังนี้ “เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับตนได้เฉพาะข้อมูลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้ไว้แก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น ไม่รวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่ผ่านการ	๑) เห็นว่าถ้อยคำที่ว่า “ข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน” มีความหมายชัดเจนอยู่แล้วว่า หมายถึงเฉพาะข้อมูลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลยินยอมให้กับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น ไม่รวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่ผ่านการ

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>ประมวลผลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว”</p> <p>๒) เห็นควรปรับแก้ไขถ้อยคำว่า “เข้าถึง” เป็นคำว่า “ตรวจสอบ” เพื่อให้เกิดความชัดเจน เนื่องจากการใช้คำว่า เข้าถึงอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ฐานข้อมูลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้นอกจากนี้ควรกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับการเข้าตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลได้ด้วย</p> <p>๓) เห็นควรเปลี่ยนให้ในกรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถดำเนินการได้ทันภายในกำหนดเวลา ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขยายระยะเวลาโดยแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบภายในสามสิบวันและหากไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จ ให้เป็นดุลยพินิจของคณะกรรมการที่จะขยายระยะเวลาได้</p>	<p>ประมวลผลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว</p> <p>๒) ถ้อยคำว่า “เข้าถึง” มีความชัดเจนแล้ว จึงไม่ปรับแก้ไขในประเด็นนี้ ทั้งนี้ หากข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลขอนั้นมีเป็นจำนวนมากเกินสมควร ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับการเข้าตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลได้</p> <p>๓) ระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการตามคำขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอนั้น มีความเหมาะสมอยู่แล้ว ทั้งนี้ หากสถานการณ์ในอนาคตมีความเปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการจะประกาศกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการตามคำขอให้เร็วขึ้นหรือขยายระยะเวลาดังกล่าวหรือกำหนดหลักเกณฑ์อื่นตามความเหมาะสมก็ได้ จึงไม่ปรับแก้ไขในประเด็นนี้</p>
๑๕	มาตรา ๒๗ หน้าที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล	เห็นควรเพิ่มเติมข้อความท้ายวรรคแรก ดังนี้ “... ทั้งนี้ ทราบเท่าที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะทราบได้ หรือตามที่ได้รับแจ้งจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล”	โดยเจตนารมณ์ของมาตรานี้ ต้องการให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลขอให้ควบคุมข้อมูล

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			ส่วนบุคคลปรับปรุงแก้ไข ข้อมูลดังกล่าวให้มีความถูกต้องเท่านั้น ผู้ควบคุม ข้อมูล ส่วน บุ ค ค ล ไม่ จำเป็นต้องติดต่อกับเจ้าของ ข้อมูลเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ ข้อมูลถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ อยู่ตลอดเวลา
๑๖	มาตรา ๒๘ หน้าที่ผู้ควบคุม ข้อมูลส่วนบุคคล	<p>๑) เห็นควรปรับถ้อยคำข้อยกเว้น การทำลายข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๘ (๔) ให้ชัดเจนขึ้น โดยเพิ่มเติมว่า “... เว้นแต่เพื่อวัตถุประสงค์ในการพิสูจน์ การ ตรวจสอบ หรือประโยชน์ในการดำเนินคดี ภายในอายุความ...”</p> <p>๒) เห็นควรเพิ่มเติมหลักการให้ ข้อยกเว้นการทำลายข้อมูลส่วนบุคคล ตาม มาตรา ๒๘ (๔) ให้ครอบคลุมถึงกรณี ที่ พระราชบัญญัตินี้ หรือตามบทบัญญัติ กฎหมายอื่น กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น</p> <p>๓) ควรเพิ่มเติมหลักการใน ๒๘ (๔) โดยนอกจากการทำลายแล้ว ควร กำหนดให้สามารถเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคลให้อยู่ในรูปแบบข้อมูลที่ไม่สามารถ รู้ตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>๔) หลักการในการแจ้งเหตุละเมิด ข้อมูลส่วนบุคคลตาม ๒๘ (๕) ไม่ควรนำ จำนวนบุคคลมาเป็นปัจจัยในการพิจารณา เนื่องจากควรพิจารณาถึงความเสียหายที่ เกิดขึ้นจริงจากการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล มากกว่า</p>	<p>๑) กรณีตามมาตรา ๒๘ (๔) ถ้อยคำว่า “เว้นแต่ เพื่อวัตถุประสงค์ในการ พิสูจน์ การตรวจสอบ” นั้น คร อ บ ค ล ุ ม ก ร ณี ต า ม ความเห็น/ข้อเสนอแนะ แล้ว จึงไม่ปรับแก้ไขในประเด็นนี้</p> <p>๒) ตามมาตรา ๓ กำหนดว่า “ในกรณีที่มี กฎหมายว่าด้วยการใด บัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะ ใด กิจการใด หรือหน่วยงาน ใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ว่าด้วยการนั้น เว้นแต่</p> <p>(๑) บทบัญญัติ เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การ ใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูล ส่วนบุคคล และบทกำหนด โทษที่เกี่ยวข้อง ...” ซึ่งมาตรา ๒๘ นั้น ไม่อยู่ใน (๑) ดังนั้น หากมีกฎหมายอื่นกำหนด เกี่ยวกับเรื่องการทำลายไว้ เป็นการเฉพาะแล้ว ก็ไม่ จำต้องดำเนินการตาม พระราชบัญญัตินี้</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
			<p>๓) การทำลายข้อมูลส่วนบุคคลนั้นกำหนดให้นำให้นำความในมาตรา ๒๗ วรรคสาม มาใช้บังคับกับการทำลายข้อมูลส่วนบุคคลโดยอนุโลม ดังนั้น หลักเกณฑ์ในการทำลายข้อมูลดังกล่าว จึงต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>๔) กรณีตามมาตรา ๒๘ (๕) นั้น เนื่องจากหากมีเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในวงกว้าง จึงต้องกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งให้คณะกรรมการทราบเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป</p>
๑๗	มาตรา ๒๙ หน้าที่ของผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล	<p>๑) เห็นควรตัดข้อความตอนท้ายใน (๑) “...เว้นแต่คำสั่งนั้นขัดต่อกฎหมายหรือบทบัญญัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้” เนื่องจากสิทธิหน้าที่ระหว่างผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลกับผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปตามสัญญา ซึ่งในสัญญาดังกล่าวย่อมไม่สามารถระบุข้อสัญญาที่ฝ่าฝืนกฎหมายไว้ในสัญญาดังกล่าวได้ จึงไม่ต้องกำหนดข้อความดังกล่าวไว้</p> <p>๒) เห็นควรตัดข้อความตอนท้ายใน (๒) “...รวมทั้งแจ้งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้น” เนื่องจากเห็นควรให้</p>	<p>๑) เนื่องจากอาจมีกรณีที่คำสั่งของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลขัดต่อกฎหมายหรือหลักการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งส่งผลให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้รับความเสียหาย จึงต้องบัญญัติถ้อยคำดังกล่าวไว้</p> <p>๒) เนื่องจากหากมีเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>เป็นเรื่องของสัญญาระหว่างผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลกับผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>๓) เห็นควรตัด (๓) ออก เนื่องจากไม่มีเหตุจำเป็นต้องกำหนดไว้</p>	<p>ของประเทศในวงกว้าง จึงต้องกำหนดให้ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทราบเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป</p>
๑๘	<p>มาตรา ๓๑</p> <p>ข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<p>ควรเพิ่มเติมหลักการให้ชัดเจนว่า หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่คณะกรรมการประกาศกำหนดแล้ว ให้ถือว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อสร้างความสำคัญให้กับข้อปฏิบัติดังกล่าวและสอดคล้องกับแนวปฏิบัติของต่างประเทศ</p>	<p>แม้ตามร่างพระราชบัญญัติไม่ได้มีการกำหนดว่า หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่คณะกรรมการประกาศกำหนดแล้ว ให้ถือว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่อย่างไรก็ตาม ได้กำหนดว่า หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพิสูจน์ได้ว่าปฏิบัติตามข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ย่อมไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง</p>
๑๙	<p>มาตรา ๓๖</p> <p>คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล</p>	<p>คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เนื่องจากมีอำนาจหน้าที่เพียงการบริหารสำนักงานเท่านั้น นอกจากนี้ โครงสร้างดังกล่าวอาจซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นการตั้งคณะกรรมการเกินความจำเป็น ซึ่งไม่สอดคล้องกับมาตรา ๗๗ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย</p>	<p>เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนั้น เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือ รัฐวิสาหกิจ ซึ่งต้องมีคณะกรรมการกำกับหน่วยงาน จึงจำเป็นต้องมีคณะกรรมการชุดดังกล่าว</p>
๒๐	<p>มาตรา ๕๙</p>	<p>การกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการมีสั่งยับยั้งการกระทำของสำนักงานที่ขัดต่ออำนาจหน้าที่ของสำนักงาน นโยบาย</p>	<p>มาตราดังกล่าวเป็นอำนาจโดยทั่วไปของรัฐมนตรีในฐานะผู้กำกับดูแล ซึ่ง</p>

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
	อำนาจในการกำกับดูแล	ของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์ หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการของสำนักงานได้ จะกระทบต่อความเป็นอิสระและกลไกการทำงานของสำนักงาน	กฎหมายจัดตั้งหน่วยงานรูปแบบเดียวกันอื่นๆ ก็บัญญัติในลักษณะดังกล่าว
๒๑	มาตรา ๖๘ - ๖๙ โทษอาญา	เห็นควรเสนอตัดโทษทางอาญาออก และเสนอให้ใช้โทษปรับทางปกครองแทน เนื่องจากการกระทำผิดตามมาตรา ไม่ใช่การกระทำโดยทุจริตเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล	เห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว โดยกระทรวงฯ จะรับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อไป
๒๒	มาตรา ๘๑ บทเฉพาะกาล	<p>๑) เห็นควรเพิ่มเติมหลักการให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลยังคงสามารถใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ตนได้เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับได้ตามวัตถุประสงค์เดิม โดยไม่จำเป็นต้องขอความยินยอมใหม่ แต่หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลคนใดไม่ประสงค์จะให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวต่อไป ก็ใช้สิทธิถอนความยินยอมได้ หรือหากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลประสงค์ใช้ข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ต้องดำเนินการขอความยินยอมใหม่</p> <p>๒) ควรปรับแก้ไขบทเฉพาะกาลดังกล่าวโดยกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อไปได้ หากได้ดำเนินการแจ้งซึ่งรวมถึงการแจ้งเป็นการทั่วไปให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวแล้วอย่างชัดเจน และเจ้าของข้อมูลไม่ได้แจ้งกลับมาว่าไม่ยินยอม</p>	ตามมาตรา ๘๑ ที่กระทรวงฯ เสนอนั้น กำหนดให้ใช้หลักการ Opt-In กับข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ โดยกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลใหม่ ภายใต้อายุเวลาที่กำหนด ซึ่งหากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจะไม่สามารถเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยต่อไปได้ อย่างไรก็ตาม จากการรับฟังความคิดเห็น หลายภาคส่วนเห็นว่าหลักการดังกล่าวมีความเข้มงวดเกินไป อาจไม่สามารถปฏิบัติได้จริง ซึ่งแม้ว่าหลักการดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล แต่หากไม่สามารถปฏิบัติได้ อาจก่อให้เกิดปัญหาตามมา

ลำดับ	ประเด็น/มาตรา	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจง
		<p>๓) ควรกำหนดให้เฉพาะการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้นที่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เพราะการเก็บรวบรวมหรือใช้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>๔) เห็นควรเสนอเป็นหลักการให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถใช้หรือเปิดเผยข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่กฎหมายมีผลบังคับใช้ต่อไปได้ตามวัตถุประสงค์เดิม หากจะเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลด้วยวัตถุประสงค์ใหม่ต้องดำเนินการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อน</p>	<p>ซึ่งในท้ายที่สุด ผลเสียย่อมตกแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้น จึงเห็นควรปรับแก้ไขหลักการของมาตราดังกล่าว โดยกำหนดให้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวม และใช้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับต่อไปได้ตามวัตถุประสงค์เดิม แต่หากจะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต้องได้รับความยินยอมก่อน</p>
๒๓	ประเด็นอื่นๆ	<p>เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้าอย่างมาก ซึ่งทำให้ผู้ควบคุมข้อมูลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลสามารถดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลได้ โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในประเทศเดียวกันกับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล จึงเห็นควรเสนอให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล อยู่ต่างประเทศด้วย</p>	<p>เห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว โดยกระทรวงฯ จะรับความเห็น/ข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดเป็นหลักการให้พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม การใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นในราชอาณาจักรโดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าผู้นั้นจะอยู่ใน หรือนอกราชอาณาจักรก็ตาม</p>

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

กระทรวงฯ ได้นำความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จากการรับฟังความคิดเห็นทั้งหมดมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ให้มีความถูกต้อง เหมาะสม ชัดเจน ก่อนเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาตามขั้นตอนต่อไป